

Zadeva T-27/02

Kronofrance SA proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Državne pomoči – Odločba Komisije o nenasprotovanju – Ničnostna tožba –
Dopustnost – Večsektorski okvir za regionalno pomoč, namenjeno večjim
naložbenim projektom“

Sodba Sodišča prve stopnje (četrti razširjeni senat) z dne 1. decembra 2004 II - 4182

Povzetek sodbe

1. *Ničnostna tožba – Razlogi – Neobstoj procesnega upravičenja – Razlog javnega reda – Posledice*
2. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih zadevajo neposredno in posamično – Odločba Komisije, naslovljena na državo članico, v kateri je ugotovljena združljivost državne pomoči s skupnim trgom, brez uvedbe formalnega postopka preiskave – Tožba zadevnih strank v smislu člena 88(2) ES – Dopustnost (člena 88(2) in (3) ES ter 230(4) ES; Uredba Sveta št. 659/1999, člena 4 in 6)*

3. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Načrti pomoči – Preverjanje s strani Komisije – Predhodna in kontradiktorna faza – Združljivost pomoči z skupnim trgom – Težave pri presoji – Obveznost Komisije, da uvede kontradiktoren postopek*
(člen 88(2) in (3) ES; Uredba Sveta št. 659/1999, člen 4)
4. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Preverjanje s strani Komisije – Pooblastilo Komisije za odločanje po prostem preudarku – Možnost sprejetja smernic – Pomoč, ki spada v večsektorski okvir – Zavezujoč učinek – Sodni nadzor*
(člen 87(3) ES)
5. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Načrti pomoči – Preverjanje s strani Komisije – Večsektorski okvir za regionalno pomoč, namenjeno večjim naložbenim projektom – Izračun največje dovoljene intenzivnosti pomoči – Presoja stanja konkurence – Merila za presojo*
(člen 87 ES; Večsektorski okvir za regionalno pomoč, namenjeno večjim naložbenim projektom, točki 3.4 in 3.10.1)

1. Razlog nedopustnosti, ki se nanaša na neobstoj procesnega upravičenja tožeče stranke, je razlog javnega reda, ki ga lahko sodišče Skupnosti obravnava in ga celo mora obravnavati po uradni dolžnosti in na katerega se lahko tožena stranka sklicuje na kateri koli stopnji postopka.

združljivosti zadevne pomoči – ter formalnim postopkom preiskave iz člena 88(2) ES in člena 6 Uredbe št. 659/1999, na podlagi katerega se lahko Komisija seznani z vsemi dejstvi iz zadeve. Šele v okviru slednjega postopka Pogodba določa obveznost Komisije, da zainteresirane stranke pozove k predložitvi pripomb.

(Glej točko 30.)

2. V okviru nadzora Komisije nad državnimi pomočmi je treba razlikovati med predhodnim preizkusom pomoči – ki ga določa člen 88(3) ES in ureja člen 4 Uredbe št. 659/1999 ter katerega edini namen je omogočiti Komisiji, da si ustvari prvo mnenje o delni ali popolni

Kadar Komisija, ne da bi sprožila postopek iz člena 88(2) ES, na podlagi odstavka 3 navedenega člena ugotovi, da je pomoč združljiva s skupnim trgom,

lahko osebe, ki so jim zagotovljena procesna jamstva iz navedenega odstavka 2, ta jamstva uveljavijo le, če imajo možnost, da navedeno odločbo Komisije izpodbijajo pred sodiščem Skupnosti. Kadar torej tožeča stranka želi s tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, sprejete na podlagi predhodnega preizkusa, doseči spoštovanje procesnih jamstev iz člena 88(2), že dejstvo, da je zadevna stranka v smislu navedene določbe, zadostuje, da se jo obravnava kot neposredno in posamično prizadeto v smislu četrtega pododstavka člena 230 ES. Zadevne stranke so vse osebe, podjetja ali podjetniška združenja, na katerih interese lahko vpliva dodelitev pomoči, zlasti prejemniki pomoči, njihovi konkurenti ter gospodarska združenja.

(Glej točke od 32 do 34 in 37.)

načrtih pomoči in da bi ugotovila – ne da bi bila potrebna poglobljena preiskava –, da so združljivi s Pogodbo ali pa, nasprotno, da njihova vsebina v tem pogledu vzbuja dvome.

Formalna faza preiskave, ki Komisiji omogoča, da se pred sprejetjem odločitve v celoti seznani z vsemi dejstvi iz zadeve, je nujna, kadar ima Komisija resne težave pri presoji, ali je pomoč združljiva s skupnim trgov. Komisija se tako lahko ob sprejetju odločitve, da pomoči ne bo nasprotovala, omeji na predhodno preiskavo samo, če je lahko po svojem zaključku prepričana, da je zadevni načrt pomoči združljiv s Pogodbo. Če pa je Komisija na podlagi te prve preiskave prepričana o nasprotnem ali če ne more premostiti vseh težav pri presoji združljivosti te pomoči s skupnim trgov, mora pridobiti vsa potrebna mnenja in v ta namen začeti formalni postopek preiskave iz člena 88(2) ES.

3. Izključni namen predhodne preiskave, ki je določena v členu 88(3) ES, urejena pa v členu 4 Uredbe št. 659/1999, je zagotoviti Komisiji dovolj časa za razmislek in preverjanje, da bi si lahko ustvarila prvo mnenje o priglasenih

(Glej točke od 49 do 52.)

4. Kljub široki diskrecijski pravici, ki jo ima pri uporabi člena 87(3) ES ter katere izvajanje vključuje gospodarsko in socialno presojo, ki jo je treba izvesti v skupnostnem okviru, si lahko Komisija določi usmeritve za izvajanje te diskrecijske pravice, in sicer z akti, kot so smernice, če ti akti vsebujejo okvirna pravila v zvezi z usmeritvami, ki jim mora slediti ta institucija, in če ne odstopajo od pravil iz Pogodbe. Kadar Komisija sprejme smernice, s katerimi želi v skladu s Pogodbo natančno opredeliti merila, ki jih namerava uporabiti v okviru izvajanja svoje diskrecijske pravice, je posledica tega samoomejevanje navedene pravice, saj mora upoštevati okvirna pravila, ki si jih je naložila sama. V teh okoliščinah je dolžnost Sodišča prve stopnje, da preveri, ali je Komisija ta pravila upoštevala.

se lahko razglasi kot združljiv s skupnim trgom.

(Glej točki 79 in 102.)

5. Kadar Komisija, ko naj uporabi večsektorski okvir za regionalno pomoč, namenjeno večjim naložbenim projektom, presoja dejavnik „stanja konkurence“, s katerim se za vsak primer posebej določi največjo dovoljeno intenzivnost pomoči za projekte, ki jih je treba prigrasiti, je *a priori* prvi preizkus, ki ga je treba opraviti, preizkus, katerega namen je ugotoviti, ali so za zadevni sektor značilni strukturni presežki zmogljivosti. Iz točke 3.10.1 tega večsektorskega okvira izhaja, da tako dajanje prednosti ugotavljanju obstoja ali neobstoja strukturnih presežkov zmogljivosti še ne pomeni, da se lahko Komisija v vsakem primeru omeji samo na to preverjanje, kadar ima na voljo podatke o stopnji izkoriščenosti zmogljivosti v zadevnem sektorju. Zato uporaba najvišjega korekcijskega količnika, s katerim dobimo največji znesek pomoči, ki se lahko razglasi za združljiv s skupnim trgom, vključuje predhodno ugotovitev neobstoja strukturnih presežkov zmogljivosti v zadevnem sektorju in tudi trga v zatonu, razen če se šteje, da neobstoj

Pri presoji združljivosti pomoči, ki spada v večsektorski okvir, s skupnim trgom se korekcijski količnik, ki ga je treba uporabiti za stanje konkurence, določi na podlagi strukturne in gospodarske presoje trga, ki jo mora Komisija izvesti ob sprejetju odločbe, in sicer na podlagi objektivnih meril iz večsektorskega okvira. Od te presoje Komisije glede posebnega količnika, ki ga je treba uporabiti, je odvisen znesek pomoči, ki

takih presežkov zmogljivosti obvezno vključuje tudi neobstoje zatonov trgov zadevnih proizvodov, s čimer bi zanikali posebnost teh dveh meril za oceno dejavnika o stanju konkurence.

V teh okoliščinah je treba prvi stavek točke 3.4 večsektorskega okvira razumeti tako, da mora Komisija, če na podlagi

podatkov o izkoriščenosti zmogljivosti v zadevnem sektorju ne more ugotoviti, da obstajajo strukturni presežki zmogljivosti, preveriti, ali je zadevni trg v zatonu. Samo taka razlaga večsektorskega okvira je v skladu s členom 87 ES in z njegovim ciljem neizkrivljene konkurence.

(Glej točke 90, 91 in od 96 do 98.)